

ΔΙΚΑΙΟ ΤΗΣ ΠΥΓΜΗΣ

Ο Ισχυρός είτε είναι άτομο, είτε ομάδα, είτε έθνος όντας αλατο-νιός θεωρεί ότι πρέπει να επιβάλλει τη βούληση του στους αδύναμους.

ΠΡΕΣ ΕΠΙΒΑΛΛΕΤΑΙ / ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ / ΠΕΡΙΠΤΕΣΕΙΣ

Οικονομικά και τεχνολογικά ανεπτυγμένες χώρες του πλανήτη, επιδιώκοντας την απροσδοκώμενη βιομηχανική τους ανάπτυξη, ιδιοποιούνται τις ηλατοπαραγωγικές πηγές υπανάπτυκτων και αναπτυσσόμενων χωρών, δανείζουν τις κυβερνήσεις τους με όρους οικονομικής και πολιτικής υποδούλωσης και διμεταρχούν πολεμικές εστίες για να καταλάβουν ξένα εδάφη και να διευρύνουν τη σφαίρα επιρροής τους.

Παραληληλα δεν είναι λίγες οι πολιτικές που δεν έχουν συνείδηση της υιοθέτησης της αποστολής και καταχρώνται την εξουσία που ο λαός τους έχει παραχωρήσει για να λύσουν τα προβλήματα του. Θεοποιούν, λοιπόν, νόμους που υπηρετούν συμφέροντα οικονομικά ισχυρών ατόμων ή κρατών, δα φροντίζουν οι πολίτες ν' απολαμβάνουν θεσπισμένα δικαιώματα τους όπως η υγεία και η ευπαίδευση, εφαρμόζουν αυστηρά μέτρα καταστολής κατά τη διάρκεια απεργιών και λαικών διαδηλώσεων.

Από την άλλη, όταν χώρο των ΜΜΕ, οι ιδιαιτερότητες τους που ανήκουν στον επιχειρηματικό χώρο, μιλούντα φερέφωνα των κομμάτων εξουσίας με τα οποία και συναλλάσσονται παραληγοφορώντας τους πολίτες. Γενικότερα η αντικειμενικότητα των ειδήσεων συνιάζεται και στο όνομα της υψηλής αμερομισματούτητας προβάλλοντας το ανούσιο, το ευνεπές, ως σημαντικό γεγονός για να προσελκύσουν το ενδιαφέρον διαφημιστικών εταιρειών και ν' αυξήσουν τα έσοδα τους.

Τέλος, γενικότερα οι ερροδότες-επιχειρηματίες ενδιαφέρονται για τη μεγετοποίηση του κέρδους τους. Αυτό βέβαια επιτυγχάνεται και με την οικονομική ευμεταλλένεια των εργαζομένων με την καταπάτηση ή τη στέρηση βασικών εργασιών τους δικαιωμάτων, γεγονός που ανέχονται υπό τη βωεχή απειλή της απόλυσης τους. Μάλιστα όταν σημερινή δύσμενη οικονομική συγκυρία οι εργαζόμενοι παύει φο-ρες καταπιέζονται από τους ερροδότες τους καθώς καλούνται να είναι συνεπείς στην άδυναμια των καθηκόντων τους μέσα σ' ένα ιδιαίτερα φευτό εργασιότοπο που καλείται να ερροδόμενα ιδιαίτερα ανασφαλή.

ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΕΠΙΒΟΛΗΣ ΔΙΚΑΙΟΥ ΠΥΓΜΗΣ

Σ' έναν κόσμο που οι κυβερνήσεις των ισχυρών χωρών δέχουν να επιβληθούν με καδο τρόπο, υπέβουτας τον λαό των ανίσχυρων χωρών, επιβάλλοντας καδέστωτα που εξυμνηγούνται τα συμφέροντα τους, διμεταρχώντας πολεμικές εστίες για να αποκτήσουν ελεγχό περιοχή με βραχυπρόθεσμη βίβαση, το είδαντο είναι ότι τα δικαιώματα

Των φτωχών και αδύναμων λαών καταπατώνται. Γνωρίζοντας τους υπαίτιους της τείνης κατάστασης τους νιώθουν μένος χ' αυτών και πολλοί φορές δημαρχούνται οργανώσεις που διευεργάζουν τροφαιρατικά χωνήματα σε βάρος των δυνατών. Το ίδιο ακριβώς συμβαίνει και σε μια κοινότητα όταν το άτομο που έχει οικονομική, ισχύ ή εξουσία ή μια κοινωνική ομάδα επιβάλλει αλαζονικά τη βούληση της στα υπόλοιπα μέλη της κοινότητας.

Όσο στην πολιτική ζωή κυριαρχεί ο λαϊκισμός και η διακωμωδία των κοινωτικών προβλημάτων, η διαφθορά, η αναξιαρχία και η υποχρέωση τότε οι πολίτες, αγανακτώντας, εγκαταλείπουν κάθε ενδιαφέρον για τα κοινά. Βιώνουν την εξουσία ως παντοδύναμη, τους εαυτούς τους ανήμπορους μπροστά της, χ' αυτό και δεν δείχνουν κανένα ενδιαφέρον για την κοινωνικοπολιτική ζωή.

ΤΡΟΠΟΙ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗΣ ΤΟΥ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΥ

Η εγκατάλειψη της πολιτικής του λαϊκισμού από τις ισχυρές χώρες του ηλιθιού, η διαμόρφωση σχέσεων αμοιβαίας συνεργασίας με τις αναπτυσσόμενες και τις υπανάπτυκτες με στόχο την οικονομική και πολιτιστική πρόοδο Ασίας και Ανατολής, θα οδηγήσουν στη δημαρχία ενός νέου κόσμου που δεν θα κυβερνιέται από τους ισχυρότερους.

Προς αυτή την κατεύθυνση είναι σημαντικότερη η αφύπνιση και συταγμένη δράση των ενεργών πολιτών παρυσίως οι οποίοι θ' αδειώσουν συστηματική πρέσα στους δυνάστες του ηλιθιού και αλλαγή της πολιτικής τους, θα απαιτήσουν την εξεύρεση πολιτικών λύσεων άμεσα για τον περιορισμό των προβλημάτων που ταλανίζουν τους λαούς αλλά και την εφαρμογή των διεθνών διευαίων.

Τέλος, είναι αναγκαίος ο επαναπροσδιορισμός των αξιών του σύγχρονου ανθρώπου και η στρέψη του προς τις ανθρωπιστικές αξίες ώστε να πάψει ν' είναι αλαζονικός και αημέτος. Γι' αυτό και προτεραιότητα των εθνικών κυβερνήσεων παρυσίως πρέπει να είναι η ανειργαστική μορφή των λαών.

ΜΟΡΦΕΣ - ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΠΑΡΑΒΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

Είναι γεγονός ότι δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις ανθρώπων - υαδ-
ηλικίας - που ευμετέχουν σε κάθε μορφή παρανομίας ευμετεφο-
ράς η οποία είναι ποινικά υποχρεωτική. Η εμνηστική απόμνη στο
κοινό εγκλημα, όπως φόνοι, βιασμοί, ληστείες, κλοπές παραβιά-
ζει μεγάλη αύξηση.

Ομοίως η βία και η εγκληματικότητα που οφείλονται σε ιδεολογι-
κά αίτια δηλ στην φανατική προσήλωση υαδ στην σε οποιαδήποτε
"Μεγάλη Ιδέα" όπως είναι το έθνος, το ιερό, ο θεοβλαβής, η πο-
τά στις οποίες η αξία της ανθρώπινης ζωής τόσο των μελών τρο-
ματικών οργανώσεων, όσο και των άλλων είναι πεδαμένη. Οι επιτε-
ραίες αυτών των οργανώσεων είναι συνήθως επιζήμιες, οι οποίοι
επηρεάζουν νέους εμφανίζοντας ε' αυτούς την ιδεολογία τους και
χρησιμοποιώντας τους ως ευτελίστιμα όργανα σε πράξεις βίας.

Παραλληλικά συνεχώς αυξάνονται τα υαδματα εχοχικής βίας. Είναι
γόνος ότι ακετα βία μεταξύ μελών με στόχο να προκαλέσει
πόνος, ή ανατάτωση. Εμφανίζεται με τη μορφή του λευτικού εκφο-
βισμού (υοροΐδια - διαμπίσεις) του υοικονικού εφοβισμού (διαδοχή φη-
μων, υαταέτρωση αντιμέμεν), του εωμιατικού, εκφοβισμού (χτυπήμα-
τα, κλωτσιές) και του ηλεκτρονικού εφοβισμού (εφοβισμός μέσω τε-
λεφών στο διαδύτυο και στο κινητό τηλέφωνο)

Επιπρόσθετα στις μεγάλες ποσότητες εμφανίζονται στοιχεία νέων με αυτα-
νόμια στοιχεία παραβατικότητας που φοβίζονται τους ηερεβίους και
τους ηερίους. Νεαρά άτομα μικρής ηλικίας αναπτύσσουν μια
μορφή ετονωτικής βίας. Επιδίδονται δηλαδή σε βανδαλισμούς και
υαταέτρες με αφορμή κάποια δημόσια ευδήτωση τις ηερίεστερες
φορές. Θύματα της εωμιατικής ευμετεφοράς τους είναι συνήθως
οι ηερίοτες ποτιών ή του δημόσιου.

Τέλος, ποδοσφαιρικά μπάτσα, υαίεται γυμναστήρια αλλα και υαταέση-
ματα, αυτοκίνητα, ηερίοτες ποτιών, παραδίδονται υαδ τόσο στο
εξέος φανατισμένων νεαρών ατόμων, των χούλιγκαν, οι οποίοι, σηκίε-
νοι και επικίνδυνοι, χτυπούν με πέτρες, ρόπαλα και βαριά υαυέμε-
να σιδήποτε και οποιονδήποτε βρίσκεται στο δρόμο τους. Η χού-
λιγκανική βία ατρείει ν' αφαιρώσει το εύρογο του αλμυτιέμεν,
υαδ οι φανατισμένοι σπαδοί ευμετεμονται συχνά σε μάχες, οι
οποίες οδηγούν σε αμιατήρα και θανατηφόρα σηαέδοτα.

ΑΙΤΙΑ ΣΧΟΛΙΚΗΣ/ΝΕΑΝΙΚΗΣ ΠΑΡΑΒΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

Μεγάλη είναι η ευθύνη της οικογένειας. Παιδιά οικογενειών στις οποίες αναπτύσσεται καθε μορφή βίας την υιοθετούν στις σχέσεις τους με άλλους ως φυσιολογική συμπεριφορά ή παιδιά που ματαιώνονται από αόριστα από αυταρχικούς γονείς εξωτερικεύουν με βίαιο τρόπο τη συσσωρευμένη τους οργή. Τέλος υπερπροστατευτικοί γονείς μεγαλώνουν εφησυχά ηττημένα που αδυνατούν να ικανοποιηθούν οι απαιτήσεις τους ενώ δεν είναι λίγοι και οι γονείς που εξαιτίας του καθημερινού τους αγώνα για την κάλυψη των υλικών αναγκών της οικογένειας τους δεν διατηρούν τα παιδιά τους "αδύχνη και ερμή" και έτσι αυτά θεωρούν τη βία ως ενδεδειγμένο τρόπο επίλυσης των διαφορών τους.

Βασικό, εφ'αίτη, αίτιο της βίας είναι το έλλειμμα παιδείας που μας διαπαι-
νει. Την ευθύνη για αυτό, έχει κυρίως η εκπαίδευση που προωθεί την χρησιμοθηρική αντίληψη οι περιωδέτεροι μαθητές αδιαφορούν για τα ανθρωπιστικά μαθήματα που τους εφορρούν πίστη σε αξίες όπως ο Αδελφισμός και το μέτρο ενώ ταυτόχρονα προωθεί τον άγονο εξωκοινωνικό και τη στερεά απομνημόνευση χωρίς να διαμορφώνει κριτική ευεπτόμενος ανθρωπιάς που απορρίπταν φυσικά τη βία ως τρόπο επίλυσης των προβλημάτων. Τέλος ο βαθμοθηρικός-εξετασιακός χαρακτήρας του σχολείου χωνά το μίσος και την ανησυχία στις νεανικές ψυχές που μεταστοιχειώνεται σε απανωσιμότητα και παραβατικότητα.

Παραλληλικά τηλέοραση και διαδίκτυο βρίσκουν από εκ νέου βίας. Παρουσιάζονται ως "ήρωες" άνθρωποι που παραβιάζουν κάθε κανόνα δικαιοσύνης ενώ η δοσηολογία, το χέμα, η αγάπη προβάλλονται ως αξίες. Έτσι οι νέοι επιρρεάζονται και ωθούνται σε αναρχικές συμπεριφορές που τους υποβιβάζουν στο επίπεδο του ζώου καθώς κυριαρχούνται από ηδονή και ένστικτα.

Όσο ευαίστοτε πολιτική ημεσία, εφ'αίτη, δεν λύνει τα προβλήματα των πολιτών με αποτέλεσμα αυτά να διαωνίζονται και να διογκώνονται όσο οι πολίτες δεν απολαμβάνουν θεσμικά δικαιώματα τους όπως αυτά της υγείας και της παιδείας, όσο οι κυβερνώντες άλλα υποδέχονται προεκλογικά και άλλα πράττουν μετέκλογικά, όσο καταχρώνται την εξουσία και διασηάζουν το δημόσιο χρήμα ή ενοητούν πελατειακές σχέσεις τότε πολίτες εφ'αίτηνται και αναπτύσσουν παραβατική συμπεριφορά.

Βέβαια το καίριο της εποχής επιρρεάζει και ααδορίζει τη συμπεριφορά του σύγχρονου ανθρώπου. Ζούμε στην εποχή της αύξησης της επιστημονικής γνώσης και της συνεκδοχικής τεχνικής εξέλιξης που εφαρμόζονται πλῆθος αγαθών και υπηρεσιών με τη βελτίωση των ανήλικων ζωής. Αυτό σε συνδυασμό με την προβολή βάρων προτύπων όπως η ανέση και η πολυτέλεια οδηγεί σε διαμόρφωση της υλιστικής μας ονείδωσης. Έτσι αδιαφορούμε για την πνευματική μας καλλιέργεια και απορριπτόμενοι από ηδονές αξίες κάποια φτάνουμε σε βία και στο εγκλημα για να απαιτήσουμε ηδονή και δύναμη.

Τέλος, οι έντονοι ρυθμοί ζωής στα αστικά κέντρα εξαιτίας των πολλών υποχρεώσεων που καθημερινά πρέπει να διεκπεραιώνουμε, η σύγκριση με ευατομότες ανθρώπους που δε ζούμε αλλά και με αλλόφυλους για τους οποίους νιώθουμε φόβο, εαυτοψία, δυσπιστία, έχω σαν αποτέλεσμα να ματαιώνουμε νευρωτικές, απανωσιμικές και τελικά επιδεινές προσωπικότητες.

*! Για τη ζωή με αποτέλεσμα

ΣΥΝΕΠΕΙΔΕΣ

4

Ο άνθρωπος που αναπτύσσει παραβατική συμπεριφορά δεν διαδέχεται νηφάρια, λογική ευεγγυ και υγεία με αποτέλεσμα εύκολα να χειραγωγείται και να μαζοποιείται. Επιμένοντας στις προσηυμίες του απόψεως, κυριαρχείται από μίσος και εκπαθεία για αυτούς που θεωρεί εχθρούς του και καταφέρνουν να τον ελκύουν προς τον σκοπό της μορφή βίας. Είναι αποδεικνύει ότι είναι ένα εξαχρησμένο άτομο που δρα σύμφωνα με τα ευσυνείδητα και τις αρχές του. Απελευθερώνοντας ότι χειρότερο κρύβει μέσα του, εξευτελίζει την αξιοπρέπεια του, διαβαλεύει την ψυχική του υγεία και ηρεμία και τελικά εμποδίζει τον εαυτό του να αξιοποιήσει δημιουργικά τις ικανότητες που διαθέτει ώστε να προσφέρει αλλαγή αναλαμβάνει σε αναποράσεις, συμφορές, βανδαλισμούς.

ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Η ανωριμότητα που διακρίνει ένα άτομο με αντισοινωνική δράση του περιδωριολογεί. Οι συμφορές του προφανώς δεν επιθυμούν τη δύναμη οποιαδήποτε σχέσης μαζί του αλλά και ο ίδιος επιζητά τη ευημερία των οφείλων του με τους οποίους και συμφορεί ομάδες, οργάνωσεις με εξυμνητική δραστηριότητα. Καθώς επιφέρει η επικριτική, η ανάπτυξη των κοινωνικών αρετών όπως η ευνεργατικότητα και η αλληλεγγύη ο σεβασμός στο νόμο και στον συνάνθρωπο, η κοινωνική ενοχή διαταράσσεται. Αν μάλιστα αυτό το κλίμα εχθρότητας και μισαλλοδοξίας επικρατήσει στις διενεργίες, σχέσεις, διεκδικείται η επισοινωνία μεταξύ των λαών, και επένταση η αλληλοκατανόηση και ο αλληλοσεβασμός τους και υπονομεύεται η παγκόσμια ειρήνη.

Τέλος η ίδια η δημοκρατία διακυβεύεται καθώς καταπατώνται οι νόμοι που καθορίζουν τις σχέσεις μεταξύ των πολιτών και καταστρατηγούνται έτσι τα δικαιώματα αυτών που υφίστανται οποιαδήποτε μορφή βίας αλλά και την υπολογισμένη ανθρωπότητα που βιώνει ένα καταδικαστικό τρόπον. Ταυτόχρονα ο δημόσιος διάλογος για την επίλυση των κοινωνικών προβλημάτων και την επίτευξη των κοινωνικών στόχων δύσκολα διεξάγεται ή είναι ουσιαστικός καθώς το ήπιο κλίμα και η κοινωνική τάξη έχουν διαταραχθεί.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΘΑ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΕΙ ΤΗΝ ΣΧΟΛΙΚΗ ΠΑΡΑΒΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΜΕΤΡΑ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΥ ΒΙΑΣ

Χρέος του είναι, καταρχάς, να επιβάλλει ποινές στους μαθητές παραβάτες. Το ενδεχόμενο να υποστεί ο μαθητής τις συνέπειες μιας τιμωρίας και ο διακινδυνεύσει που αυτή συνεπάγεται λειτουργούν ανασταλτικά για τους πιθανούς μελλοντικούς παραβάτες. Ταυτόχρονα η επιβολή μιας ποινής ανάλογης της αξιόποινης πράξης, η οποία θα συνδυαστεί με ψυχολογική υποστήριξη του ένοχου θα οδηγήσει στον σωφρονισμό του. Ταυτόχρονα ο σύλλογος διδασκόντων με τη συνδρομή των διευθυντικών μπορεί να δημιουργήσει ομάδες διαμεσολαβητών που θα αποτελούνται από μαθητές του σχολείου που διακρίνονται για την ωριμότητα, το ήθος και τις καλές σχέσεις με τους συμφορητές τους, οι οποίοι και θα προσπαθήσουν με βοήθεια από ειδικούς παιδοψυχολόγους - να προεξοφίσουν συμφορητές τους με απομύθινον συμπεριφορά και να των αντιμετωπίσουν με επιτυχία.

ΜΕΤΡΑ ΕΞΑΛΕΙΨΗΣ ΒΙΑΣ

Το σχολείο πρέπει να μην προωθεί την χρησιμοθηρική αντίληψη για ^{τη} χρώση
να μην προωθεί τον άχονο εξευκροπατισμό και
τη βείρα απομνημόνευσης

Όσο το σχολείο λειτουργεί διμεταρτυτικά, υπάρχει δηλαδή αμοιβαίος
σεβασμός μεταξύ διδασκόντων και διδασκόμενων, όσο διακινούνται ε-
λεύθερα οι ιδέες και αναγκών ρίγεται ε' όλης το διαίτημα της ελευ-
θέρης ευφρασύς, όσο πραινέται ο διάλογος ως μέσο επίλυσης των
προβλημάτων και επίτευξης των στόχων, τόσο οι μαθητές θα επι-
στούν σε ανάλογη ευμενέριφορά την οποία θα υιοθετούν στην ενήλικη
ζωή τους.

Το σχολείο, εφ' αλλού, οφείλει να συνεργαστεί με την Τοπική Αυτοδιοίκηση
οργανώνοντας ευδηλώσεις, ημερίδες - συζητήσεις, με θέμα την Βία με
στόχο την ευαισθητοποίηση πολιτών και μαθητών ή επιζητώντας υγι-
α και ηθικά ευμενέριτες που ζώντας κάτω από το όριο της φτω-
χέας ή αντιμετώπιζοντας οικογενειακά προβλήματα μπορεί ν' ανα-
πτύξουν παραβατική ευμενέριφορά. Οι επίσημοι μαθητές σε γεω-
νες διαμορφωμένων γυναικών ή σε φυλακές αμελίκων θα τους προ-
βλημάτισε ώστε ν' απορρίψουν την βία σε κάθε μορφή της.

Τέλος, ο δάσκαλος έχει χρέος ν' αναπτύξει στους μαθητές του την α-
ξία της Ευνομιέθης, να μάθουν δηλ να βάζουν τον εαυτό τους
στη θέση του Άλλου σεβόμενοι τα δικαιώματα του. Αποτελώντας κα-
λίστα πρότυπο για τους μαθητές του αναταίνεται σε κάθε μορφή
βίας με το δημόσιο καταχρηστικό τα χόχο. Τέλος, μπορεί να διορχα-
νώσει στο σχολείο ομελίες - συζητήσεις ώστε οι νέοι να κατανοή-
σουν τα αίτια και τις τραγικές συνέπειες της βίας και να την
αποδομήσουν ώστε να ζουν αρμονικά.

ΠΡΟΣ ΤΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΜΕΤΡΑ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΥ....

Γονείς, δάσκαλοι και δικαστές λαμβάνοντας υπόψη τους την παιδαγω-
γική αξία των ποινών πρέπει και να τις επιβάλλουν στους παραβάτες.
Το ενδεχόμενο και μόνο να υποστεί κάποιος τις συνέπειες μιας ποινής
και ο κοινωνικός διαδυρμός που αυτή συνεπάγεται λειτουργεί αναταλ-
τικά για τον επίδοξο δράστη. Ταυτόχρονα η επιβολή μιας ποινής αν-
αγωγής της αξιοπρέπειας πράξης που διεπράχθη, η οποία θα συνδιασθεί
και με γυμναστική υποστήριξη του παραβάτη, θα οδυμώσει στο εω-
φρονισμό του, καθώς θα κατανοήσει και δ' αντιμετώπισει τα αίτια
της απαμινούδας ευμενέριφοράς του.

Εντός όμως από την αναγκαιότητα επιβολής ποινών στις συμπερινέ-
σαιωνίες που η ατιμωρησία περισσεύει, την επαρκή αστυνόμευση,
και τη συνεργασία με άλλες Ευρωπαϊκές χώρες για να παταχθεί
το οργανωμένο εγκληματικό Ισλαμικό εξτρεμισμό πρέπει να δοθούν
βιώσιμες, ρεαλιστικές λύσεις σε προβλήματα όπως το μετανάστευ-
τικό που επιτείνουν τα υπέρματα βίας παγκοσμίως.

Η βία δεν υφίσταται όταν οι άνθρωποι βιώνουν αξιοπρεπή ποιότητα ζωής. Γι' αυτό και οι πολιτικοί οφείλουν ν' αλλοιώσουν την καθημερινή αποχώνευση πραγματικότητας που βιώνουν οι πολίτες. Έχουν χρέος, να δώσουν λύση σε αιμαρώδη προβλήματα που ταλανίζουν την κοινωνία όπως η ανεργία, η φτώχεια, ο ρατσισμός και η αναξιακρατία που υπονομεύουν την παραβατική συμπεριφορά, αλλά και να ενισχύσουν το κοινωνικό κράτος δείχνοντας ιδιαίτερη μερίμνα για τις ευάλωτες κοινωνικές ομάδες.

Η βία, επίσης, δεν υφίσταται όταν υπάρχουν άνθρωποι μορφωμένοι. Το διαρκώς αλλοιωμένο από τη ζωή μυαλό μπορεί να βυθιστεί, να αμφιβάλλει, να κρινει σιδηρήστε και οποιονδήποτε. Έτσι απελευθερώνεται από προκαταλήψεις, δογματικές αναλήψεις και φανατισμό έχοντας πράγματι ανάγκη του κόσμου. Ταυτόχρονα είναι διαρκώς μευνητές αξίες και πρότυπα που νομιμοποιούν την ζωή. Έτσι δεν μπορεί να μαζοποιηθεί. Η δαλφία, λοιπόν, γυνών και δαδωδίων αλλά και υαδών από μας είναι η πνευματική μας ωρίμανση και η ηθική μας ευμάρεια, η ενίσχυση της κοινωνικής και δημοκρατικής μας συνείδησης, για να μπορούμε να ζούμε αρμονικά, δεδομένοι ο ένας τον άλλο.

Προς την ίδια κατεύθυνση δημοσιογράφοι πρέπει να δώσουν το βήμα στους ανθρώπους του πνεύματος οι οποίοι θα εφαρμόσουν την αξία της αρμονικής συμβίωσης, θα αναλύσουν τα αίτια αλλά και τις τραγικές συνέπειες της βίας, ενθαρρύνοντας τις εφαρμόσιμες βελτιώσεις των πολιτών. Παράλληλα με την προβολή ποιοτικών μορφωτικών και γυμναστικών ευφοριών θα διαμορφώσουν ανθρώπους πνευματικά υγιεινούς, ηθικά ενάρετους και κοινωνικά βελτιστοποιημένους που θα δέχονται τον Άνθρωπο ως Υπέρτατη Αξία.

ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

Τρομοκρατία είναι η συστηματική χρήση βίας από ομάδες, οργανώσεις, μειονότητες, στρατούς ή μυστικές υπηρεσίες με στόχο να εκφοβίσουν πολιτικούς αναρχούς, κυβερνήσεις ή λαούς, ώστε να πετύχουν τους σκοπούς τους. Η τρομοκρατική βία είναι σταθερό χαρακτηριστικό όλων των ιστορικών κοινωνιών.

Η Τρομοκρατία διακρίνεται σε ατομική και κρατική. Η ατομική τρομοκρατία αβυείται από διάφορες αυτοανακαλούμενες "επαναστατικές" ομάδες. Εμφράζεται με μεμονωμένες πράξεις βίας εναντίον υλικών συμβόλων της αμειψιμότητας της τάξης πραγμάτων ή εναντίον ατόμων που είναι φορείς του συστήματος.

Η ΓΟΝΕΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ ΣΤΗΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΗΣ ΒΙΑΣ

Κατ' αρχάς οι γονείς οφείλουν να καλύπτουν τις βασικές βιοτικές ανάγκες του παιδιού όπως η τροφή, η ένδυση και η στέγαση αλλά και να εξασφαλίσουν ποιότητα στη ζωή του όπως για παράδειγμα την πρόσβαση σε υψηλής ποιότητας υπηρεσίες εκπαίδευσης και γενικότερα να διασφαλίσουν τη διατήρηση της επαφής με πολιτιστικά αγαθά όπως το ποιοτικό βιβλίο, η τέχνη, τα ταξίδια. Απώτερο ή ανέλεγκτο που μπορεί να βιώσει το παιδί εξαιτίας οικονομικών προβλημάτων της οικογένειάς του ή το έλλειμμα παιδείας που μπορεί να το διακρίνει για τον ίδιο λόγο ή της εξαιτίας της χαμηλής κοινωνικής τάξης που αψηφεί η οικογένειά του, ενδεχομένως να το εξωθήσει σε παραβατική συμπεριφορά.

Εντός όμως από την συστηματική φροντίδα που πρέπει να παρέχουν, οι γονείς στα παιδιά τους έχουν χρέος ν' αποτελούν μ' αυτά το ασφαλές καταφύγιο από το οποίο δ' αντλούν δυνάμεις και θα βρίσκω την απαιτούμενη συμπαράσταση και ενθάρρυνση για ν' αντιμετωπίσουν τυχόν δυσκολίες ώστε να μην μινών δύματα επιτηδεύων που θα τους εξωθήσουν σε βίαιες συμπεριφορές ως υποκατάστατα των συνιών τους. Μόνο βιώνοντας την αγάπη, την κατανόηση, την εγγύτητα θα αποκτήσουν την εμψυχή τους σε παρόμοιες δραστηριότητες μιας και θα διαδέχεται γρήγορη ισορροπία και συναισθηματική ωριμότητα.

Παράλληλα μέσα στην οικογένεια το παιδί ηθικοποιείται όσο οι γονείς φροντίζουν ν' αποκτήσει αυτογνωσία δηλ να συνειδητοποιήσει ^{αρετή} ~~παι~~ να υπερίσχυσει και στην ενήλικη ζωή του αλλά και να περιορίσει ελαττώματα αδυναμίες, ~~παι~~ ^{παι} όπως ο εγωισμός, όσο μεταλαμβάνουν σ' αυτό αξίες όπως ο αλληλεγγύη, το μέτρο, η ανεπιτηδία, η ηθική τόσο με το μαθημερινό διάλογο που αναπτύσσει μαζί του όσο και αποτελώντας οι ίδιοι πρότυπο ανθρώπων που απεχθάνονται τη βία σε κάθε μορφή της, όσο επιβάλλουν ποινές στο παιδί τους όταν αυτό δει συμπεριφέρεται με τους κανόνες συμβίωσης προσπαθώντας να το σωφρονίσουν τόσο το παιδί θα καταστεί ένας υπεύθυνος πολίτης που θα σέβεται τον εαυτό του και τον συνάνθρωπο του και θα προσπαθεί τα προβλήματα να τα επιλύει με το λόγο και όχι την βία.